

شیوه های قهرمان سازی در باندنسینه ها (با تأکید بر آثار دو کشور فرانسه و بلژیک)^۱

مصطفی گودرزی^۲

یاسمون امامی^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۱/۲۶

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۸/۱۱

چکیده

باندنسینه، به آن دسته از کمیک استریپ‌هایی گفته می‌شود که در کشورهای فرانسوی زبانی چون سوئیس، فرانسه و بلژیک تولید می‌شوند. یکی از مسئولیت‌های خطیر این قالب هنری، قهرمان‌سازی می‌باشد. روش‌های متفاوتی برای این امر در فرهنگ‌های متفاوت در کشورهایی چون آمریکا، ژاپن، فرانسه و بلژیک وجود دارد. پرسش اصلی پژوهش در این راستاست که دو کشور فرانسه و بلژیک -که اصلی‌ترین کشورها در تولید باندنسینه می‌باشند- از چه روش‌هایی جهت خلق قهرمانان خود استفاده می‌کنند و این روش‌ها چه مزایا و مضراتی در طول تاریخ باندنسینه برای آن‌ها داشته‌است؟ هم‌چنین، هدف از این پژوهش، دست یافتن به علل موفقیت و شکست‌های دو کشور نامدار در تولید باندنسینه و خلق قهرمان می‌باشد و ضرورت این امر در کسب تجربه از متخصصان این هنر و صنعت و نهایتاً، به کارگیری یافته‌های تولید داخلی و ملی است. بدین جهت تلاش شده، تا با بررسی برخی نظریات در رابطه با شیوه‌های گوناگون قهرمان‌سازی و سپس، مطالعه چند نمونه از موفق‌ترین قهرمانان باندنسینه فرانسوی و بلژیکی به این مهم دست یافته‌شود. فرانسوی‌ها و بلژیکی‌ها، عمدتاً، از قهرمانانی استفاده می‌کنند که از نوع زندگی انسان‌های عادی جامعه چندان فراتر نیستند. نه از نظر قوانین فیزیکی و طبیعی و نه از نظر مسایل ظاهری، اجتماعی، فرهنگی و... بنابراین، ارتباط عمیق و نزدیکی میان مخاطبان و این قهرمانان ایجاد می‌شود و مخاطبان، به راحتی، می‌توانند به این شخصیت‌ها اعتماد کرده و آن‌ها را الگوی خود قرار دهند.

واژگان کلیدی: باندنسینه، کمیک استریپ، قهرمان‌سازی، فرانسه، بلژیک

«خلق شخصیت‌های ماندگار: راهنمای شخصیت‌پردازی در سینما، تلویزیون و ادبیات داستانی» نوشته لیندا سیگر(۱۳۹۴) نیز از کتاب‌های ترجمه شده در این باب است. و از میان کتاب‌های انگلیسی‌زبان می‌توان به کتاب «بازتاب سایه‌ها: خلق قهرمانان و ضدقهرمانان به یاد ماندنی در سینما و تلویزیون» نوشته جفری هرشریگ(۲۰۱۵)، اشاره کرد. در زمینه قهرمان‌سازی در کمیک‌استریپ و باندیسینه نیز می‌توان از کتاب «ابرقهرمانان سیاه، نقطه عطف کمیک‌ها و هوادارانشان» نوشته جفری براون(۲۰۰۱) نام برد؛ که به مطالعه برخی ابرقهرمانان آمریکایی و روند شکل-گیری‌شان می‌پردازد. و در میان کتاب‌های فرانسوی زبان می‌توان به کتاب «خلق ابرقهرمان‌های شما» نوشته ژان-مارک لِن(۲۰۰۸)، اشاره کرد که به شرح چگونگی ساختن تعدادی از ابرقهرمانان آمریکایی می-برد.^۷

و ش، يز و هش

روش این پژوهش تحلیلی-توصیفی می‌باشد. بدین منظور، تعدادی از برجسته‌ترین قهرمانان باندسهینه‌ها منتخب شده و با بررسی محتوایی باندسهینه‌های مربوط به هر یک، به شرح، توصیف و تحلیل این شخصیت‌ها در پستر داستان‌ها پرداخته شده است.

قہر مان، کیست و حگونہ خلقة، مے شود؟

واژه قهرمان در لغتنامه دهخدا این‌گونه ترجمه شده است: «وکیل یا امین دخل و خرج ... قایم به کارها و خزانه دار و وکیل و نگهدارنده آنچه در تصرف او هست.» همچنین معنای این واژه در فرهنگ فارسی و فرهنگ معین نیز به ترتیب به این صورت آمده است: «کهرمان: پهلوان، دلیر، کارفرما، درعربی به معنی وکیل و امین دخل و خرج می‌گویند.» «پهلوان، دلاور، ریس، سalar» و در آخر، فرهنگ عمید نیز واژه قهرمان را با این عبارت معنا کرده: «کسی که در ورزش، مبارزه، یا جنگ، موفقیت به دست آورده است، پهلوان، وکیل، امین دخل و خرج، نگهدارنده» URL8)؛ به عبارت ساده‌تر، قهرمان، شخصیت مشتبی است که به دلیل ویژگی‌های منحصر به فردش از آدم-های معمولی تفکیک می‌شود. این ویژگی‌های متمایز‌کننده، وی را از توانایی کمک‌رسانی به دیگران برخوردار می‌کند؛ او، به همین دلیل، مورد علاقه و حترام دیگران است. یک قهرمان در ابتدا، وظیفه‌ای برای نجات دیگران ندارد. او از خودگذشتگی کرده و خود را وقف دیگران می‌نماید. اما به مرور، این عمل در

مقدمه: بازدیدسینه^۱ معادل فرانسوی واژه کمیکاستریپ^۲ می-باشد و به آن دسته از کمیکاستریپ‌هایی اطلاق می-شود که در کشورهای فرانسه زبان تولید می‌شوند. مشهورترین این آثار -که از اوایل قرن بیستم پا به عرصه هنر و صنعت گذاشتند- متعلق به دو کشور فرانسه و بلژیک می‌باشند. در حقیقت، این دو کشور پس از سوئیس از پیشگامان این هنر محسوب می-شوند. نقش این قالب هنری، رفته‌رفته، آنقدر وسیع شد که پس از سینما و تلویزیون، به عنوان هنر نهم نام‌گذاری گردید. این هنر محبوب نیز به نوعی، مانند تلویزیون و سینما نوعی رسانه محسوب می‌شود و وظیفه خطیر انتقال پیام به مخاطب را بر عهده دارد. همان‌طور که هنر هفتمن و هشتم با بیان روایت‌های جاذب و آفریدن قهرمانان فراموش ناشدنی در مسیر انتقال پیام قدم برداشتند، کمیکاستریپ نیز به دلیل ویژگی‌های مشابه روایتی و بعض‌ا، بصری -که با تلویزیون و سینما داشت- در همین جهت حرکت کرد و حتی در برخی موارد، به دلیل خصلت‌های منحصر به‌فرد از دو هنر پیشین خود نیز پیشی گرفت و گاهان، به عنوان الگو و پیش تولید آن‌ها نیز در نظر گرفته شد.

قهرمان‌سازی - که از دیرباز از درون ادبیات سر بر آورده بود - بار دیگر، در رسانه‌های نامبرده به شکل فراگیرتری پا به عرصه وجود گذاشت. در گذشته، هر ملتی از قهرمانانی که در قالب افسانه، شعر، داستان و... آفریده می‌شد، برخوردار بود؛ همانند رستم برای ایرانیان و آشیل و هرالکلس برای یونانیان. اما با گذشت زمان و پیدایش رسانه‌های جدید، این قهرمانان از مرز کشورها عبور کرده و جهان‌گیر شدند و تبدیل به وسیله‌ای برای آشنایی با سایر فرهنگ‌ها و تاثیرپذیری هر جه سیش، تر از یک دیگر گشتد.

پژوهش پژوهی

از میان منابع فارسی زبان می توان به مقاله «بررسی چگونگی ترویج پاگانیسم در فیلم های ابرقه همانی به وسیله استریو تایپ سازی از رنگ ها (اطی سال های ۱۹۸۹ تا ۲۰۱۲ م.)، با تأکید بر سری فیلم های بتمن» نوشته زهرا حسین آبادی و مهدی فنائی (۱۳۹۸)، اشاره کرد و در زمینه قهرمان سازی در سینما و انیمیشن، میراحمد میراحسان (۱۳۸۱)، مقاله «معنای پنهان قهرمان سازی در سینمای غرب»، ا نوشته است؛ کتاب

به جشم می خورد- اصل «خودمرکزی» است؛ بدین معنی که همه اقوام، تلاش می کنند خود را مرکز جلوه دهنده و دیگران را حاشیه. آنها از این رهگذر، خود و داشتهای خود را نخستین و بهترین معرفی می کنند و داشتهای دیگران را در ردهای پایین تر از آن خود جای می دهند... اقوام هرچه از قدمت تاریخی و فرهنگی و گستره جغرافیایی بیشتری برخوردار باشند، در این خصوص با جلوه آشکارتری ظاهر می شوند... برای نمونه، در اساطیر ایرانی، از ایرانویچ (سرزمین اولیه ایرانیان) به عنوان مرکز هفت اقلیم جهان یاد شده است» (محمودزهی، ۱۳۹۴: ۱۷۰).

در این میان، نزدیک به یک قرن است که کمیک- استریپ‌ها، به خوبی از عهده قهرمان‌سازی برآمده‌اند؛ با این حال، کشورهای مطرح در تولید کمیک‌استریپ، روش‌های متفاوتی را برای رسیدن به این مهم برگزیده‌اند و صاحب‌نظران در رابطه با ویژگی‌های یک قهرمان نظریات گوناگونی را ارائه داده‌اند. در ادامه، به دو نظریه مهم در قهرمان‌سازی کمیک‌استریپ اشاره خواهیم کرد.

ما یک بنتن^۹ معتقد است که یک قهرمان باید لباسی بپوشد که او از دیگران تفکیک کند. او باید دارای قدرت‌های ویژه‌ای باشد که از طرف خداوند به او اهدا شده‌اند؛ یا از طریق علم و یا در طول سال‌ها با خودپروری به دست آورده‌است. بنتن بر این باور است که شخصیت قهرمان، باید پشت یک ماسک از دوگانگی و هویت رمزآمیز پنهان شود. او باید توسط یک نیروی خصم‌انه تحیریک گردد، تا بتواند در مقابل شیطان بجنگد (Brown, 2001: 148). توضیحات بنتن به شیوه‌ای از قهرمان‌سازی که عمدتاً مورد علاقه آمریکایی‌هاست، می‌پردازد و شیوه‌های مرسوم دیگر را- که توسط سایرین استفاده می‌شوند- نادیده می‌گیرد. قهرمانان کهن تمدن‌های بزرگی چون ایران، یونان، رم، هند و... نیز چندان فاصله‌ای با ویژگی‌های مورد نظر بنتن ندارند. «در جای جای متون باستانی ایرانی دیده‌می‌شود که قهرمانان ایرانی (پیامبر، شاه، موبد، پهلوان و...) از نعمت «فره ایرانی» برخوردارند و مادام که به وظایف واقعی خود پایبند باشند، این فره آنها را شکست‌ناذیر می‌سازد. در اساطیر ایرانی، شخص به کمک قهرمانش، و قهرمانش در سایه فرهاش بر اهربین پیروز می‌شود» (محمودزهی، ۱۳۹۴: ۱۷۸).

نظریه دوم متعلق به میخائیل باختین^{۱۰} است. وی بر این باور است که: «قهرمان نباید چون کسی که قبله، به تکامل رسیده و تغییر نمی‌کند، باشد. باید کسی

نگاه مردم و حتی در نگاه خود قهرمان تبدیل به یک وظیفه می‌شود و در حوادث بحرانی، انتظار همگان از وی بالا رفته و یک جهان چشم انتظار کمیک‌های اوست.

تاریخ به ما نشان می‌دهد که، وقتی سرزمینی مورد هجوم بیگانگان قرار می‌گیرد، نیاز به قهرمان‌سازی و قهرمان‌پروری در میان مردم احساس می‌شود (لک، ۱۳۸۴: ۶۴). ابرقهرمان‌های مدرن در آغاز جنگ جهانی دوم و دورانی افسرده و غمناک پا به زندگی گذاشتند. آمریکایی‌ها ترسیده بودند و ابرقهرمانان راهی برای آسایش و فرار آنها محسوب می‌شدند. سوپرمن^{۱۱} اولین ابرقهرمان بود. او در اولین داستان‌ها با روبات‌ها یا آدم فضایی‌ها نمی‌جنگید؛ بلکه با انسان‌های شروری می‌جنگید که مردم در آن دوران، از آنها نفرت و ترس داشتند. یعنی گانگسترها، سیاستمداران فاسد، فاشیست‌ها و آدم‌های سودجو. بعد از حمله پرل هاربر^{۱۲}، ابرقهرمانان تبدیل به مسکات‌هایی از تلاش- های جنگی شدند (Knowles, 2007: 3). حتی در ایران هم نمونه‌هایی از این امر در طول تاریخ مشاهده می- شود.^{۱۳} آغاز قهرمان‌سازی باندیسینه‌ها نیز از دوران جنگ جهانی اول با قهرمانی به نام بکاسین^{۱۴} آغاز شد. قهرمانی با ویژگی‌هایی متفاوت که در ادامه شرح داده خواهد شد.

قهرمان‌سازی از دیرباز یکی از مولفه‌های ادبیات و هنر جهان محسوب می‌شد. ولادیمیر پروف^{۱۵} به هفت گستره اصلی در حکایت‌ها اشاره می‌کند که عبارتند از:

(۱) قهرمانی جستجوگر که معمولاً به نتیجه‌ی دلخواهش می‌رسد؛

(۲) شاهدختی که قهرمان در جستجوی اوست؛

(۳) پیش‌گو که قهرمان را می‌آزماید و معمولاً یاور است؛

(۴) یاور و همراه قهرمان است؛

(۵) فرستنده که قهرمان را به ماموریتی می- فرستد؛

(۶) شریر که دشمن قهرمان است و می‌کوشد تا مانع موفقیت او شود؛

(۷) قهرمان دروغین که خودش را به عنوان قهرمان جا می‌زند (Ahmedی، ۱۳۷۴: ۳۳۳).

گفتنی است که پروف این ویژگی‌ها را بر اساس تراژدی‌های کهن یونانی برشموده است. اسطوره نام دیگر قهرمان است. ابراهیم پورداود^{۱۶} در رابطه با شیوه اسطوره‌سازی چنین می‌گوید: «یکی از اصول همگانی اسطوره- که بین اقوام جهان، نمونه‌های آن به فراوانی

جهانی آن‌ها چیزی نیست که بر کسی پوشیده باشد. اما می‌توان این امر را از این منظر نگاه کرد که، کمیک‌ها و قهرمانانشان مصرف‌کننده‌های مشخصی دارند و این مصرف‌کننده‌ها در حقیقت توده مردم می‌باشند. هم‌چنین، بسیاری از تولیدکنندگان این آثار در واقع، تولیدکنندگان اندیشه‌ای هستند که با استفاده از این رسانه، خط مشخصی را به توده جامعه منتقل می‌کنند. آمریکایی‌ها، این خط مشی را با ابرقهرمان‌ها می‌سازند و فرانسوی‌ها، با قهرمانانی ساده و برآمده از توده آحاد مردم.

هر کدام از این روش‌ها فواید و ضررهایی دارند. در یک اسطوره خودمرکزی، شخص با پدیده اسطوره‌ای رابطه‌ای نزدیک پیدا می‌کند و وجود خود را در آن متجلی می‌بیند. یک نوجوان آمریکایی با دیدن فیلم سوپرمن، وجود آن شخصیت را در خود حس می‌کند و به آن رنگ و روی حقیقت می‌بخشد؛ یا یک سیستانی با تصویری از رسم، وجود او را در خود احساس کرده و به او حقیقت می‌بخشد(همان). اما در شیوه دوم، قهرمان از نظر توانایی‌ها باید در شرایط اگر نه کاملاً یکسان، اما لاقل نزدیک با شخص، دارای قابلیت تاثیرپذیری و پیروی باشد(رهگذر، ۱۳۸۵: ۷۲). رهگذر، بر این باور است که در این روش اگر برای مثال، قدیسان دینی فوق بشر باشند، نمی‌توانند الگویی قابل حصول برای انسان‌ها در نظر گرفته شوند(همان) در ادامه، به شرح تعدادی از قهرمانان مشهور و موفق در باندنسینه‌های فرانسوی و بلژیکی می‌پردازیم.

۱. بکاسین

تصویر ۱- باندنسینه بکاسین (URL1).

باشد که از زندگی درس می‌آموزد»(باختین، ۱۳۸۲: ۲۲۳)؛ باختین معتقد است که یک قهرمان باید صفات منفی و مثبت را به یک نسبت داشته باشد(همان). نویسنده، نباید اجازه دهد که جانبداری او از قهرمانان مثبت داستان و دشمنی با شخصیت‌های منفی در اثر بر جسته شود(رهگذر، ۷۰: ۱۳۸۵). آشکاری جبهه‌گیری نویسنده در داستان، اعتماد خواننده را از بین می‌برد و از نظر باورپذیری ضعیف جلوه می‌کند(همان: ۷۱).

شیوه‌های قهرمان‌سازی باندنسینه‌ها

آغاز قهرمان‌سازی در باندنسینه از کشور فرانسه، در سال ۱۹۰۵ م.، با شخصیتی به نام بکاسین بود. فرانسه نیز مانند آمریکا و سایر مناطق در آغاز جنگ جهانی دوم، نیاز به یک قهرمان را احساس کرد؛ شیوه قهرمان‌سازی در فرانسه بیشتر به نظریه باختین، مبنی بر این که «یک قهرمان نباید از پیش تکامل یافته باشد؛ بلکه باید ویژگی‌های مثبت و منفی را در کنار هم داشته باشد و به مرور تربیت شود»، نزدیک است. بدین معنا که در آثار فرانسوی، خبری از ابرقهرمانان نیست. فرانسوی‌ها در طول دوران جنگ به سوپرمن نیاز نداشتند تا در آسمان‌ها اوج گیرد و آن‌ها را از چنگال دشمنان نجات دهند؛ بلکه این مردمان دست به دامان دخترک خدمتکار ساده و سر به هوایی شدند که در ادامه، در مورد وی بیشتر توضیح داده‌خواهند شد.

موسی محمودزه‌ی در این رابطه معتقد است که، جوامع ناتوان با اتکا به نیروهای مافوق انسانی برای خود پشت‌وانه می‌جویند؛ تا با کمک آن‌ها، عقده‌های حقارتشان را تا حدی بگشایند. این دیدگاه، آن‌ها را آرمان‌گرا می‌کند. حال آن‌که جوامع توانا به اتکای قدرت مادی و زور می‌خواهند مرکز و محور قرار گیرند؛ و این عامل، باعث افزایش خوی استکباری و نقش پدرخواندگی آن‌ها می‌گردد(محمودزه‌ی، ۱۳۹۴: ۱۷۷). این نظریه، تاحدی، در رابطه با کمیک‌های آمریکایی و فرانسوی تطابق و تاحدی نیز مغایرت دارد. آمریکایی‌ها، به راستی، مردمانی رویاپرداز هستند و فروش بالای کمیک‌های ابرقهرمانی، یکی از شواهد این امر است؛ اما مردمان فرانسه واقع‌گرایی می‌باشند؛ و عمدها، احساس نیاز به موجودی با توanایی مافوق انسانی را ندارند. اما نمی‌توان گفت که آمریکایی‌ها، به علت رویاپردازی دچار ضعف گشته و این مساله آن‌ها را محکوم به شکست می‌کند. چرا که قدرت و استکبار

برود؛ از سریازان پرستاری کند؛ اولین عکاس جنگی و اولین خلبان زن شود و... ویژگی که به مرور زمان به بکاسین اضافه شد، وطن-پرستی بود؛ که خیلی ظرفی به آن اشاره می‌شد و این یکی از معده اشارات باندنسینه‌ها به جنگ در ابتدای جنگ جهانی اول بود. نویسنده، بر خلاف سایر کمیک-استریپ‌های دورانش -که تمام تلاششان برای تبدیل شدن به آثاری پروپاگاندا^{۱۷} بود- هیچ گرایشی به این سمت و سو نداشت؛ و تنها اشارات ظرفی علیه بروکراسی نظامی می‌کرد. اما وقتی اوضاع جنگ به گونه‌ای شده بود که نوجوانان نیز خود درگیر این شرایط شدند و شاهد کمبود غذا و کالا و سلسله مرگ-های اطرافیان‌شان بودند، ناشر نیز ناچار شد، به این موضوع تن دهد. به همین منظور، داستان بکاسین شل تورک^{۱۸} در سال ۱۹۱۹م. منتشر شد. در این باندنسینه، دیوهای گاز خردل، بمباران هوایی و مانورهای زیردریایی‌های آلمانی در مدیترانه به تصویر کشیده شدند. البته، هم‌چنان طنز در این داستان‌ها به چشم می‌خورد و عمدها، هم شوخی‌ها در مورد دولت جمهوری و بی‌کفایتی کارمندان آن بود(URL13).

درست در زمانی که ادبیات پروپاگاندای فرانسه بر این نکته تمرکز داشت که زنان نیز باید سهم خود را در جنگ بپردازنند، داستان‌های بکاسین به این سمت رفت، که این قهرمان زن را وارد جنگ کند. بکاسین آن جاست، تا به مردم اطمینان خاطر دهد، آمورش‌هایی به کودکان بدهد و همراه با طنز کمی از سختی آن روزها بکاهد(Tholas-Disset&A.Ritzenhoff, 2015: 2):

تا پیش از بکاسین و حتی پس از آن، نوعی نگاه جنسیتی در کتاب‌های کودکان نسبت به دختران و زنان به چشم می‌خورد. «در کتاب‌های کودکان تبعیض‌های جنسیتی علیه دختران در ابعاد کیفی و کمی صورت می‌گیرد. در بعد کیفی، می‌توان به نقش ضعیف و نیازمند حمایت دختران، در مقابل نقش‌های مستقل و متکی به خود پسaran اشاره کرد. هم‌چنان، می‌توان به قهرمان‌سازی از جنس پسر، که در اغلب داستان‌ها شاهد آن هستیم، در مقابل نقش‌های ضعیف و منفعل دختران اشاره کرد»(نوروزی، ۱۳۹۵: ۲۴۸).

به گفته رقیه نوروزی، حتی نویسنده‌گان زن نیز قهرمانان خود را از میان مردان انتخاب می‌کنند و شاید علت این باشد که آن‌ها، شرط موفق شدن در جامعه را مرد بودن یا در خدمت مردان بودن می-دانند(همان). بکاسین، یک قهرمان زن واقعی بود. او نه به مردان، بلکه به مردم خدمت می‌کرد. او دختری

بکاسین، نام باندنسینه‌ای است که در سال ۱۹۰۵م.، اولین بار در نشریه‌ای با نام لَ سُمِنْ دُ سوزْت^{۱۹} به نویسنده‌گی ژَکلین دُ ریوپِر^{۲۰} و تصویرگری ژوف پینگُن^{۲۱} در کشور فرانسه به چاپ رسید؛ یعنی نه سال قبل از جنگ جهانی اول. البته، گفتنی است که این باندنسینه تا سال ۱۹۱۳م.، دست و پا شکسته جلو می‌رفت و از زمان شروع جنگ بود که تازه شکل مشخص و پذیرفته‌شده‌ای به خود گرفت(URL13). بکاسین، در حقیقت، اولین زن قهرمان کمیک‌استریپ در طول تاریخ محسوب می‌شود و شاهکارهای او در طول جنگ جهانی اول موجب تقویت روحیه مردم فرانسه شده‌است. بسیاری از مفسران فرهنگی آن زمان از بکاسین، به عنوان اثری کودکانه -که هم ارز آثار پروست^{۲۲} می‌باشد- نام می‌برند. هرچند که به طور همزمان این مجموعه، خارچشم رژیم نازی به حساب -می‌آمد(Ibid). بکاسین، بیش از هر داستانی بر اساس ویژگی‌های خاص فرانسوی‌ها نوشته شده است. او دختری کندذهن، روستایی و دوست‌داشتنی است که زادگاهش، برتانی^{۲۳} را به قصد کار در یک خانواده اشرافی در پاریس ترک می‌کند. برخورد رفتارهای ساده روستایی او با پیچیدگی زندگی شهری پاریسی -ها، صحنه‌های جذابی را در طول داستان به وجود می-آورد(6: 2005). در حقیقت، بکاسین، یک نام مستعار است و نام اصلی این دخترک، آنائیک لابورنژ^{۲۴} می‌باشد(URL3) بکاسین، نام یک پرنده است که توسط عمومی او به دلیل شباهت بینی دخترک به منقار آن پرنده انتخاب شده‌است. البته، این واژه در زبان فرانسه به معنای احمق می‌باشد.

بکاسین در ابتداء، در هیبت یک آدم احمق و ساده‌لوح تصویر می‌شد. یک روستایی طرفدار رژیم سابق، که کاملاً وفادار است، حتی اگر صلاحیتی در آن دیده نمی‌شود. به مرور، این شخصیت و داستان‌هایش عمق بیشتری پیدا کردند؛ تا این‌که تبدیل به یک قهرمان واقعی شد(URL13). بکاسین، نماد تمام عیار یک قهرمان فرانسوی است. فردی برآمده از جامعه، فاقد نیروهای خارقالعاده و حتی با سطح هوشی پایین‌تر از افراد معمولی. آن‌چه در مورد بکاسین، مورد ستایش قرار می‌گیرد، همین سادگی و شفافیت اوست. ویژگی که به مرور زمان، او را به خوبی، در دل‌ها جا می‌کند و از او شخصیتی قابل اعتماد می‌سازد. همین اعتماد بود که این اجزه را به بکاسین داد، تا با شروع جنگ جهانی اول تبدیل به قهرمان یک ملت شود؛ به جنگ

садه‌دل بود که برخلاف ابرقهرمانان آمریکایی -که سال‌ها پس از او متولد شدند- بدون استفاده از زیبایی-های جسمی خود توجه همگان را جلب کرد و تبدیل به الگویی برای پیروی مردم شد.

یک ابرقهرمان زن آمریکایی، قادر به انجام امور پرقدرتی است که در واقعیت، معمولاً، نمی‌تواند انجام دهد(S. Robinson, 2004: IX). اما بکاسین، برای قهرمان شدن نیاز به قدرتی شبیه به قدرت مردان نداشت. او به خاطر ویژگی‌های انسانی خود تبدیل به یک قهرمان شد و این نقطه اوج موفقیت در قهرمان-سازی است.

بیشتر داستان‌های بکاسین در آن زمان، بیانگر نقش زنان در جنگ و به دست گرفتن امور در غیاب مردان بود. زنانی که علاوه بر نگهداری فرزندانشان، باید کارهای مردان را نیز برعهده می‌گرفتند. بکاسین شغل-های مردانه بسیاری را انجام می‌داد؛ ریاست ایستگاه قطار، حراست راه‌آهن، سرباز پیاده و ... او در زمانی که خدمتکار بود، پس از شروع جنگ دائماً خود را سرزنش می‌کرد و خود را «مادرخوانده دوران جنگ» می‌نامید.

به همین خاطر، به سوی جنگ شتافت و از آن پس، دیگر آن دخترک خدمتکار قبل نبود(Tholas-2 Disset & A.Ritzenhoff, 2015: 2). انجام کارهای مردانه بسیار متفاوت از نوع مردانه بودن ابرقهرمانان آمریکایی است. بکاسین، داستانی واقع‌گرا بود؛ به همین خاطر به آن دسته از اموری می‌پرداخت، که شاید انجام آن‌ها در جامعه آن روز فرانسه غیرمعمول بود؛ اما اموری فراتر از ویژگی‌های زنان نبود و در حقیقت، امری قابل دسترس برای زنان و دخترانی بود که مخاطب باندیسینه‌های بکاسین بودند.

پس از جنگ، شخصیت بکاسین دوباره تغییر کرد. او حالا تبدیل به یک همدم وفادار و فداکار شده بود. بکاسین جدید یک پرستار، دایه و مدیر بود. در این میان، تلاش‌های بسیاری صورت گرفت، تا زندگی زنان حاضر در داستان‌های بکاسین را همانند زنان روز جامعه کنند. نویسنده تعمداً بسیاری از جنبه‌های زندگی دورانش را در تک‌تک داستان‌ها لحاظ می‌کرد و این در حالی بود که سایر نشریات کودکان در آن دوره، بیشتر تمرکزشان روی مفاهیمی چون وطن‌پرستی، استعمارگرایی و تکالیف دینی بود. آن‌ها ادعا می‌کردند که، موضوعاتشان را صرفاً جهت سلایق متفاوت انتخاب می‌کنند؛ اما در حقیقت، در حال طرفداری از رژیم نازی در فرانسه بودند؛ اما بکاسین به تنها‌ی از این جریانات روی گرداند(URL13) (تصویر ۱).

۲. تن تن

تصویر ۲- باندیسینه تن تن(URL7).

جورج رمی^{۱۹} با نام مستعار هرژه^{۲۰} با یک خبرنگار به نام تن تن، صحنه را منفجر کرد. تن تن، در داستان-هایش، یا اتفاق‌های سیاسی، اجتماعی، علمی و غیره را هدف قرار می‌داد و یا به سراغ بخشی از تاریخ آمیخته به ماجراجویی می‌رفت و مخاطبان خود را سرگرم یا بهتر است بگوییم درگیر می‌کرد(رزاقی، ۱۳۸۶الف: ۶۳). تن تن، پسر جوان خبرنگاری است با پوششی شبیه به لباس‌های جوانان اروپایی اوایل قرن بیستم^{۲۱} که به همراه سگ سفید رنگش میلو^{۲۲} به کشورهای گوناگونی سفر می‌کند و به دنبال کشف معماها می-گردد. شخصیتی که از تن تن در ابتدا، به نمایش گذاشته می‌شود، پسری با ظاهری معمولی، اما هوش زیاد است. شخصیتی کاملاً ملموس که به راحتی، می-توان نمونه بیرونی در جامعه برایش پیدا کرد. او عاشق ماجراجویی، صادق، ساده و دوست‌داشتنی است. تن تن با وسایلی مدرن پا به کشورهای مختلف می-گذارد. او موجودی خارقالعاده است که خلبانی، کشتی‌رانی، اتومبیل‌رانی، موشک‌سواری و فضایمایی را می‌داند. در عین حال او به دلیل آشنایی با زبان همه مردم دنیا، یکی از مبلغان استعمار نو است(شجاعی-طباطبایی، ۱۳۸۶: ۷۲). بنابر این تعریف، بلژیکی‌ها نیز همانند آمریکایی‌ها نسبت به خلق موجودات فراواقعی چندان بی‌رغبت نیستند. اما مرز مشخصی میان این نوع از قهرمانان در کمیک‌استریپ‌ها و باندیسینه‌ها

هستند و اگر در شهرهای کوچگ غرب آمریکا به سر می‌برند، نقش یک کابوی دردرساز را باید بازی - کنند. سرخپوستان، گروهی وحشی، خرافاتی و مرعوب فناوری‌های جدید هستند و اگر فرهنگی داشته باشند، در راستای خون‌ریزی و قربانی کردن اسرا می- باشد(رزاقی، ۱۳۸۶: ۶۳). کشورهای آمریکای لاتین، مردم بیکاری هستند که کاری جز کودتا کردن بر علیه یکدیگر بلد نیستند. کشورهای بلوک شرقی - که نام مستقیمی از آن‌ها برده نمی‌شود - دایماً، در گیر جنگ سرد با غرب هستند و جاسوسان خود را برای دزدیدن تکنولوژی غربی اعزام می‌کنند. هندی‌ها یا مهاراجه‌ها^{۲۵}، با ادب و مهمان‌نوازند و یا راهبان اشاعه- دهنده خرافات و یا ملتی گاوپرست که هر چیز و هر کسی را برای گواهایشان قربانی می‌کنند. چینی‌ها، به‌دلیل قاچاق مواد مخدور هستند و اگر آدم خوبی در آن‌ها پیدا شود، در مرتبه‌ای پایین‌تر از قهرمان داستان قرار می‌گیرد؛ و اما مردم اروپایی غربی، انسان‌هایی با شعور بالا، متمدن، صلح طلب، مودب و پیشرفت‌هه هستند؛ که به ندرت از هر هزار نفر، یک آدم ناجور در آن‌ها یافت می‌شود. به ویژه، اگر بلژیکی باشند(همان: ۴۵).

تن‌تن، هیچ‌گاه، ازدواج نکرد و حتی به فکر تشکیل خانواده نیافتاد و رویاهای ماجراهای عاشقانه را نیز از خود دور کرد و دقیقاً، به همین خاطر از ۱۹۳۰- ۱۹۷۶، که آخرین کتاب او چاپ شد، او هم‌چنان جوان بود. آن‌قدر که خوانندگانش به این جوانی و آسیب- ناپذیری غبطه می‌خوردند و حتی کسی مثل شارل دوگل^{۲۶}، خودش را با تن‌تن مقایسه کرد و ادعا کرد که او و تن‌تن جزو آدمهای کوچکی هستند که قدرت- های بزرگ آن‌ها را نمی‌ترسانند(اشرف‌ایانه، ۱۳۸۳: ۵۴۵).

در مجموعه تن‌تن سکس و خشونت، محلی از اعراب ندارد و معمولًا، مشت و لگدهایی که آدم‌های داستان حواله هم‌دیگر می‌دهند، پنهانی است و شدت برخورد آن‌ها را با چند ستاره رنگی اطراف ضربه وارد آمده تلطیف می‌کند(رزاقی، ۱۳۸۶: ۶۵). تن‌تن برای همیشه نزد آمریکایی‌ها یک غریبه ماند. غریبه‌ای که باید کاری کند، تا بتواند در شیکاگو بماند. گویی شهروندان آمریکایی با زبان بی‌زبانی به او می‌گفتند که برای حل مسایل ریز و درشت انسان، به اندازه کافی، قهرمان دارند و نیازی به یک قهرمان بلندپرواز اروپایی نیست. در حقیقت، فرهنگ آمریکایی آن‌قدر انعطاف نداشت، تا با یک شخصیت داستانی اروپایی بده بستان

وجود دارد. آمریکایی‌ها فراواقعی بودن را به حد افراط و تخیلات غیرقابل دسترس جلو می‌برند؛ اما بلژیکی‌ها تنها تا جایی پیش می‌روند که فراواقعی بودن برای مخاطبان تبدیل به یک آرزوی قابل تأمل شود. برای مثال، شاید هر نوجوانی آرزوی اسپایدرمن^{۲۷} بودن را داشته باشد؛ اما از همان ابتدا، برای او واضح است که دست یافتن به چنین آرزویی از محالات است. اما رویای دست یافتن به تن‌تن، چندان دور از واقعیت نیست. شاید نتوان مثل تن‌تن در تمام موقع، نجات دهنده بود، اما می‌توان به بخشی از نجات‌دهندگی‌های این قهرمان دست پیدا کرد. به عبارت ساده‌تر، این قهرمان قابل دسترس است و هر نوجوانی می‌تواند تبدیل به اشل کوچکی از تن‌تن شود. حتی می‌توان در مدل مو، لباس و دیگر خصوصیات ظاهری بسیار به او نزدیک شد. حال آن که ظاهر قهرمانان آمریکایی، مانند باطن‌شان تنها در موقع خاص، مانند جشن هالووین کاربرد دارند!

همان‌طور که پیش‌تر نیز گفته شد، یکی از ویژگی‌های یک قهرمان به خصوص، برای سنین پایین در داشتن خصوصیاتی ملموس و نزدیک به مخاطب می‌باشد و قهرمانان بلژیکی به خوبی، از این اصل پیروی می‌کنند؛ و این امر موجب می‌شود که این قهرمانان بتوانند به راحتی، در تاریخ حرکت کنند و با مسایل روز جامعه و جهان همگام باشند و به وسیله‌ای برای فرهنگ‌سازی در جامعه و انتقال پیام‌ها و ایدئولوژی‌های خاص به مخاطبان تبدیل شوند.

برای مثال در مجموعه تن‌تن، نوع خاصی از اندیشه خیلی ظرفی به اذهان بکر کودکان و نوجوانان وارد می‌شود. به‌طور مثال، تن‌تن برای هر نژاد و ملیتی یک نسخه می‌پیچد و در ذهن مخاطب یک کلیشه دل‌خواه از اعراب، چینی‌ها، آفریقایی‌ها و حتی آمریکایی‌ها درست می‌کند. در این مجموعه، سیاه- پوستان هیچ‌گاه، در جایگاه یک شخصیت درجه اول قرار نمی‌گیرند و بیش‌تر در قالب یک نوکر برای سفیدپوستان ظاهر می‌شوند. اعراب، جماعتی بدوى تصویر می‌شوند. آن‌ها حتی اگر در یک کاخ مجلل هم باشند، باز در وسط سالن پذیرایی چادر و خیمه برپا می‌کنند و مهم‌ترین دلیل تحمل کردن آن‌ها از سوی اروپایی‌ها، این است که روی چاههای نفت خواهیداند. آمریکایی‌ها نیز به دو دسته تقسیم می‌شوند؛ یا متمدن و شهرنشین هستند و یا دهاتی و گاوچران. اگر متمدن باشند، احتمالاً، گانگستر و خلاف‌کاری تحت فرماندهی رهبر جنایتکاران آمریکا، آل کاپن،^{۲۸}

و... به روز می‌شوند. اسکوتروها به موتورسیکلت تبدیل می‌شوند و...). URL15).

شخصیتی که از بخشی از داستان به اسپیرو می‌پیوندد، فانتزیو^{۳۲} نام دارد. او قبل از این که به شغل اصلی خود- که عکاسی در یک روزنامه است- برسد، شغل های متعددی را امتحان کرد؛ اما در نهایت، شغل روزنامه- نگاری شغل مناسبی برای سفر و ماجراجویی های لازم برای یک باندسينه، به نظر می‌رسید(URL10). فانتزیو نیز مانند اسپیرو شجاع، اما کمی بی‌دققت است. او هم مثل دوستش یک قهرمان محسوب می‌شود؛ اما به خاطر اشتباهات گاه و بی‌گاهش، کمی محبوب تر به نظر می‌رسد. سرنوشت همیشه او را دچار ماجراهای مضحکی می‌کند؛ اما او برای نجات جان اسپیرو باندسينه حاضر است، هر نوع مصیبت و تمسخری را تحمل کند. او نمونه یک دوست ایده‌آل است(URL15). اسپیرو و فانتزیو نیز مانند اکثر باندسينه‌ها در ماجراجویی‌هایشان با حیوان خانگی، که یک سنجاب به نام اسپیپ^{۳۳} است، همراه می‌شوند. در میان قهرمانان ذکر شده، بکاسین یک شوند. در تن تن با سگ خانگی خود، میلو، قهرمان تنها بود. تن تن با سگ خانگی خود، دوستی همراه می‌شده؛ هرچند که دوستانی چون کاپتان هادوک^{۳۴} نیز گاهی در کنارش بودند؛ اما اسپیرو، به مرور زمان، از تنها یی چیره شده بر قهرمانان فرانکوفون بیرون آمد و علاوه بر حیوان خانگی خود، دوستی وفادار به نام فانتزیو نیز پیدا کرد. البته، پیش از ماجراهای اسپیرو، باندسينه‌های دیگری نیز وجود داشتند که از همکاری دو یا چند دوست حکایت می- کردند. همانند زیگ و پوس^{۳۵} و لی پیه نیکل^{۳۶} به طور کلی، این قهرمانان خانواده‌ای شامل پدر، مادر، خواهر یا برادر ندارند و این می‌تواند ناشی از فرهنگ اروپایی باشد که مستقل از خانواده است. اما در هر صورت، چیزی که به چشم می‌آید، قهرمانی تنهاست که زندگانی خود را وقف دیگران کرده است. با این که ظاهری شبیه به افراد معمولی جامعه دارد و فاقد نیروی مافوق طبیعی است، اما هیچ‌گاه خسته نمی- شود؛ از شرایط زندگیش شکایتی ندارد و احساس نیاز به همدردی نمی‌کند. به همین خاطر است که مخاطبان در عین همذات پنداری و احساس نزدیکی به چیزی قهرمانی، با اطمینان کامل به او تکیه می- کنند و چون شمعی در باد به هر سو، که او می‌خواهد، می‌روند. نکته حایز اهمیت دیگری که می‌توان در بسیاری از باندسينه‌ها مشاهده نمود، طبقه اجتماعی، شغل و وضعیت معيشی، قهرمانان است. بکاسین،

فرهنگی برقرار کند (اشرف ابیانه، ۱۳۸۳: ۵۴۷). اما برخلاف آمریکا، کشورهای زیادی از جمله ایران با این باندسهینه و قهرمانش ارتباط عمیقی برقرار کردنده (تصویر ۲).

۳۔ اسپررو

تصویر ۳- باند دسینه اسپیرو (URL11).

اولین بار شخصیت اسپیرو در باند سینه‌ای به همین نام در اولین شماره از نشریه بذریکی لُ ژورنال دُ اسپیرو^۷ در ۲۱ آبریل ۱۹۳۸ توسط هنرمند پاریسی، رابرت ولت^۸ خلق شد (URL12). اسپیرو از ابتدای خلقش توسط رابول^۹ یک پادوی هتل بود. لباس قرمز رنگ اسپیرو، به مرور، از دلالت شغلی که داشت، عبور کرده و صرفه، تبدیل به یک فانتزی شاد در داستان‌ها گشت (URL10). در حقیقت، در گذر زمان، لباس قرمز رنگ کار او تبدیل به کاپشن شلوار قرمز رنگی شد که تنها وظیفه‌اش پیوستگی به شخصیت اولیه اسپیرو بود.

اسپیرو تبدیل به یک روزنامه‌نگار ماجراجو شد که با آدمهای شرور سراسر جهان می‌جنگید. از دانشمندان و حشتناک زورگلوب^{۳۰} و دزدربایی شیطان صفت به نام جان هلنا^{۳۱} گرفته تا مافیای ایتالیایی. اسپیرو برخلاف سایر قهرمانان باندیشینه یک شخصیت کاملاً مدرن است. اسپیرو با زمان پیش می‌رود. در طول داستان‌ها، مشاهده می‌کنیم که حتی ابزار، ماشین‌ها

را به سه قسم تقسیم کرده و می‌کوشد تا قوانین رومی را بر آن‌ها حاکم کند. تنها یک دهکده به چنین چیزی تن نمی‌دهد و آن دهکده رزمندگان جنگجو است. علت این شکست‌ناپذیری، معجونی است که فال‌گیر دهکده به تمام اهالی خورانده است؛ تا همیشه پیروز باشند. به همین خاطر، آن‌ها در برابر رومی‌ها کاملاً بی‌اعتنا هستند و البته، برترین جنگجوی این دهکده کسی نیست جز آستریکس (URL16).

آستریکس، تنها ضد قهرمانی است که شکست‌ها و موقوفیت‌های زیادی را تجربه کرده. او قدرتش را مدیون معجون پیش‌گو است و این توانایی را دارد که به راحتی، خود را از بند مشکلات رها کند. آستریکس به مرور، تبدیل به یک اسطوره شد. کسی که در برابر امپراطوری‌ها مقاومت می‌کند. درست مثل یک ابرقهرمان واقعی. اوبلیکس، دوست چاق و مهربان آستریکس می‌باشد. او برخلاف ظاهرش حساس و زودرنج است و البته، حریص. او شبیه بچه‌ای است که خیلی سریع رشد کرده و از توانایی‌های خود بی‌خبر است. بی‌نهایت، شیرین کاری می‌کند. به خصوص، وقتی در حال جنگیدن است؛ یا وقتی عاشق می‌شود؛ یا در اوقاتی که نوشیدنی‌های الکلی مصرف می‌کند. شخصیت سومی که همیشه همراه این دو می‌باشد، سگ کوچک سفیدرنگی به نام ایده‌فیکس^{۳۳} است که به خاطر نگرانی‌های زیست محیطی‌ش شهرت دارد. او نمی‌تواند آزار رساندن به درختان را تحمل کند (URL2).

اولین تفاوت این اثر با آثار پیشین، افزوده شدن تخیلات و فانتزی هر چه بیشتر به این داستان‌ها و شخصیت‌هایش است. بالاخره، قدرت‌های مافوق طبیعی هم به باندنسینه‌ها می‌پیوندد و آستریکس به عنوان قهرمانی فراواقعی به همگان معرفی می‌شود.

دیگر خبری از هم‌ذات پنداری با قهرمان نیست. آستریکس و اوبلیکس در دنیایی زندگی می‌کنند که ما هیچ دیدی نسبت به آن نداریم. دنیایی که از ابتدای تا انتها توسط گوسینی و او درزو خلق شده‌است و ما صرفاً تماشاگر آن هستیم. اما همچنان تفاوتی میان این ابرقهرمانان بلژیکی با ابرقهرمانان آمریکایی وجود دارد. ابرقهرمانان آمریکایی اکثرا انسان‌هایی مافوق طبیعی می‌باشند که در جهان ما زندگی می‌کنند و همین امر است که آن‌ها را به شدت از ما تفکیک می‌کند.

این در حالی است که ابرقهرمان مشهور بلژیکی، یعنی آستریکس، در دنیایی متفاوت از دنیای ما با قوانین مخصوص به خود زندگی می‌کند. بنابراین، ما مخاطبان

دختر خدمت‌کار روستایی بود. زیگ و بوس، دو نوجوان از طبقه متوسط جامعه بودند که دایماً به دنبال جمع‌آوری پول برای سفر به آمریکا می‌گشتند. اسپیرو در ابتدا، یک پادوی هتل بود و نیکل‌ها دزد و خلاف‌کار و از طبقه پایین جامعه بودند. همان‌طور که مشاهده می‌شود، اکثریت این قهرمانان از طبقات پایین و متوسط و از میان قشر کارگر انتخاب شده‌اند. هرچند که در گذر زمان، این اصل کمی تغییر کرد و قهرمانان متفاوت‌تری نیز خلق شدند. اما به هر حال تن با داشتن دوستان ثروتمندی، مانند کاپیتان هادوک و اشراف بر آداب این طبقه از جامعه، کمی با دیگر قهرمانان متفاوت می‌باشد. او به راحتی، می‌تواند با هر طبقه اجتماعی، فرهنگ و ملیتی خود را تطبیق دهد و به همین خاطر بیشترین شهرت از قهرمانان فرانسوی و بلژیکی را از آن خود کرده‌است (تصویر ۳).

۴. آستریکس

تصویر ۴- باندنسینه آستریکس (URL4).

مجموعه آستریکس، اولین بار به نویسنده‌گی گوسمینی^{۳۷} و تصویرگری او درزو^{۳۸} در نشریه پیلوت^{۳۹} منتشر شد. آستریکس، یکی از محبوب‌ترین باندنسینه‌های مجله پیلوت بود. او به همراه دوستش اوبلیکس^{۴۰} در دهکده دورافتاده گل^{۴۱} در امپراتوری رم زندگی می‌کرد. او وقتی نوزاد بود، درون یک بطری معجون افتاد و به همین خاطر از قدرت فوق العاده‌ای برخوردار شد. کمی دست و پا چلفتی بود و اغلب، منجر به حوادثی در دهکده‌شان می‌شد. داستان آستریکس از این قرار است که ژولیو سزار^{۴۲} اقوام گل

کاپیتان نیروی هوایی سلطنتی و سپس، در نیروی دریایی مشغول به خدمت شد. او یک مبارز است و تنها زمانی استراحت می‌کند که مشکلات را حل کرده باشد(URL6). بلیک و مورتیمور، ظاهری همیشه رسمی و شیک دارند و در آپارتمانی مشترک زندگی می‌کنند. آن‌ها برخلاف قهرمانان باندنسینه‌های پیشین از طبقه کارگر نیستند. در بسیاری از باندنسینه‌ها شاهد عدم حضور زنان هستیم. تن‌تن، اسپیرو، زیگ و پوس و... همسر و شریک زندگی ندارند. بلیک و مورتیمور نیز از این قاعده مستثنی نیستند و در طول داستان‌هایشان هیچ‌گاه، به داشتن شریک زندگی برای هیچ یک از آن‌ها اشاره نمی‌شود. آن‌دو که با هم زندگی می‌کنند، یک خدمت‌کار شرقی به نام نصیر دارند که بسیار بدان‌ها وفادار است(URL11).

همان‌طور که در شیوه طراحی این اثر از رئالیسم دقیقی استفاده شده است، در روایت‌گری داستان و شخصیت‌ها نیز همه چیز به واقعیت شباهت دارد. دیگر خبری از یک حیوان خانگی بازه و سخن‌گو نیست؛ و نویسنده طبق روال پیشین باندنسینه‌ها به ماجراجویی‌های دو قهرمان اکتفا می‌کند. قهرمانان این داستان‌ها بلژیکی نیستند. آن‌ها مردانی انگلیسی می‌باشند و موقفیت‌های آن‌ها نیز تاکیدی بر قدرت امپراتوری بریتانیا دارد و نه بلژیک. اما این سوال مهم پیش می‌آید که چرا این اثر بلژیکی از قهرمانان انگلیسی در آثار خود استفاده کرده، در حالی که نه نویسنده و نه تصویرگر و نه ناشر انگلیسی داشته است؟ برای چندین نسل از کودکان فرانسوی زبان، بلیک و مورتیمور، اولین برخورد با فرهنگ انگلیسی محسوب می‌شوند. خوانندگان با باور این باندنسینه‌ها، انگلیسی‌ها را مردانی با کتهای پشمی راهراه، سبیل‌های خاص و در حال پیپ کشیدن تصور می‌کردند... انگلیسی‌ها قهرمانانی شجاع تصویر شده بودند که جهان را نجات می‌دادند و این تصویری متفاوت از آنچه امروزه در فرانسه مشهور است، می‌باشد(URL11).

شاید تنها دلیل این امر را بتوان به تاریخ آغاز این مجموعه -که سال ۱۹۴۶، یعنی یک‌سال پس از اتمام جنگ می‌باشد- ربط داد. در طول جنگ جهانی دوم، فرانسه و بلژیک به اشغال نیروهای آلمانی درآمدند و در این زمان انگلستان برای خارج کردن آلمان نازی از خاک این دو، تلاش بسیاری کرد. شاید این یکی از دلایلی باشد که بلیک و مورتیمور در نشريه‌ای بلژیکی به نمایش قهرمانی انگلیسی‌ها پرداخت و این‌گونه از آن‌ها قدردانی کرد. شاید به همین خاطر است که این

این باندنسینه، تنها از تماشای این جهان جدید و قهرمانانش لذت می‌بریم؛ بدون این‌که احساس نیاز به همذات پنداشی داشته باشیم. البته، گفتنی است که تمام این ویژگی‌ها منجر می‌شود، تا این اثر از خصلت منحصر به فرد باندنسینه‌ها -که قابلیت انطباق با زمانه و مشکلات و دغدغه‌های مخاطبان است- دور شود و تنها در دنیای تخیلی خودش سیر کند(تصویر ۴).

۵. بلیک و مورتیمور

تصویر ۵- باندنسینه بلیک و مورتیمور(URL14).

مجموعه بلیک و مورتیمور^{۴۴} در سال ۱۹۴۶ م. توسط **جاکوبز^{۴۵}** طراحی شد. بلیک و مورتیمور، ماجراهای دو مرد انگلیسی، یک مامور مخفی و یک دانشمند است. این دو در انواع و اقسام فضاهای مرموز، ترسناک و فانتزی، مانند سفینه فضایی، سفر در زمان، جنگ جهانی سوم و... قرار می‌گیرند(URL12). پرسنل **فیلیپ مورتیمور^{۴۶}** دانشمند هسته‌ای، و **کاپیتان فرانسیس بلیک^{۴۷}** سرdestه ام. آی. فایو،^{۴۸} قهرمان‌های اسطوره‌ای هنر نهم می‌باشند. این قهرمانان، فراتر از عصر خود بودند و با ماجراهای عجیب و غریبی -که پشت سر می‌گذاشتند- به دنیال کشف پدیده‌های متفاوت و خاصی می‌گشتنند(URL5). مورتیمور عاشق ویسکی و تنباقو است. به باستان-شناسی علاقه دارد و دقیق و فکور است. دارای لقب بارون است؛ اما ترجیح می‌دهد با نام پرسنل نامیده -شود. مورتیمور بر این باور است که آینده از آن علم و دانش می‌باشد. بنابراین، عمر خود را وقف مطالعه و تحقیق در زمینه فیزیک هسته‌ای کرده است(URL6).

بلیک، ریس ام. آی. فایو و مامور مخفی است. در ابتدا،

^۸ ابراهیم پورادوود(۱۳۴۷-۱۲۶۴)، ایران، ایران‌شناس، نخستین مترجم فارسی اوستا.

^۹ مایک بنشن(Mike BENTON)، تاریخ‌شناس کمیک.

^{۱۰} میخائل باختین(Mikhail BAKHTIN)، (Joseph PINCHON)، (Marcel PROUST)، (Annaïck LABORNEZ).

^{۱۱} ل سُمِّنْ د سوزت(La Semaine de Suzette)، (Georges Prosper REMI)، (Robert VELTER)، (Albert UDERZO).

^{۱۲} ریپیر(RIVIERE)، (Philip MORTIMER)، (Francis BLAKE).

^{۱۳} ژوف پینکن(Joseph PINCHON)، (Georges Prosper REMI)، (Robert VELTER).

^{۱۴} خالق کتاب‌های باندنسینه.

^{۱۵} پروست(Annaïck LABORNEZ).

^{۱۶} نویسنده رماد(Bretagne)، استانی در فرانسه.

^{۱۷} تبلیغات سیاسی.

^{۱۸} بکاسین شل توکر(Bécassine chez les Turcs)، (Spiderman)، (Al CAPONE)، (Le Journal de Spirou).

^{۱۹} فرانسه، نام باندنسینه بکاسین در میان ترک‌ها.

^{۲۰} جورج رمی(Georges Prosper REMI)، (Robert VELTER).

^{۲۱} باندنسینه، طراح باندنسینه.

^{۲۲} Milou.

^{۲۳} اسپیدرمن(Spiderman)، ابرقه‌مان، آمریکای.

^{۲۴} آل کاپن(Al CAPONE)، (Spiderman)، (Al CAPONE)، (Le Journal de Spirou).

^{۲۵} خلاف‌کار آمریکای.

^{۲۶} مهاراجه، لقبی، سانسکریتی است برای شاه بزرگ.

^{۲۷} ریس جمهور اسبق فرانسه.

^{۲۸} ل زورنال د اسپیرو(Le Journal de Spirou)، (Spiderman).

^{۲۹} بلژیک، نام شریه.

^{۳۰} ابرت ولت(Albert UDERZO)، (Robert VELTER).

^{۳۱} مخفف نام ابرت ولت.

^{۳۲} زورگلوب(Zorglub)، از شخصیت‌های باندنسینه اسپیرو.

^{۳۳} جان هلنا(John HELENA)، از شخصیت‌های باندنسینه اسپیرو.

^{۳۴} Fantasio.

^{۳۵} Spip.

^{۳۶} Captain Haddock.

^{۳۷} زیگ و پوس(Zig et Puce)، (Spiderman).

^{۳۸} ریگ و پوس(Zig et Puce)، (Spiderman).

^{۳۹} Les pieds nickelés ل پیه نیکل(Le Pilote)، (Spiderman).

^{۴۰} GOSCINEY، (GOSCINEY)، (Spiderman).

^{۴۱} Les pieds nickelés ل پیه نیکل(Le Pilote)، (Spiderman).

^{۴۲} GOSCINEY، (GOSCINEY)، (Spiderman).

^{۴۳} گل(Gauls)، (Gauls)، (Spiderman).

^{۴۴} منطقه‌ای که هم‌اکنون معادل فرانسه، لوکزامبورگ و غرب آلمان است.

^{۴۵} زولیو سزار(Julius CAESAR)، (Caesars), (Spiderman).

^{۴۶} روم.

^{۴۷} Idefix.

^{۴۸} Blake et Mortimer.

^{۴۹} JACOBS، (JACOBS)، (Spiderman).

^{۵۰} Philip MORTIMER.

^{۵۱} Francis BLAKE.

^{۵۲} ام. آی. فایو(MI5)، سازمان اطلاعات بریتانیا.

دو قهرمانان با قهرمانان پیشین بلژیکی - که ظاهری فانترزی داشتند و از الگوی خاصی پیروی می‌کردند - فاصله دارند. چرا که این‌ها، دو قهرمان انگلیسی هستند و نه بلژیکی (تصویر ۵).

نتیجہ گیری

فرانسه پس از ایجاد تعریفی مشخص برای کمیک- استریپ، در گذر زمان، این قالب هنری را به یک رسانه تبدیل کرد. آغاز این فرایند از نحوه به کارگیری هنرمندان فرانسوی از قهرمانان باند دستیه ها برای هم‌دلی با مردم جنگ زده فرانسه بود. کودکان در روزهای طلاقت‌فرسای جنگ، چشم به قهرمانانشان داشتند و وظیفه این قهرمانان و به طور کلی، کمیک- استریپ‌ها چیزی بیشتر از یک روایت داستانی مفرح شده بود. همگان انتظار انتشار پیامی ویژه و یا ترویج شیوه خاصی از زندگی و یا حتی مبارزه را از کمیک- های فرانسوی داشتند. این گونه بود که قهرمانان ملی و فرانسوی مانند بکاسین پدید آمدند و کمیک‌استریپ تبدیل به یک رسانه شد. قهرمانان فرانسوی عمدتاً، بومی همان منطقه بودند. حال آن‌که، قهرمانان بلژیکی که با استفاده از تجربیات فرانسوی‌ها به تکامل بیش- تری دست پیدا کرده بودند، آغاز به ساخت قهرمانان‌هایی جهانی کردند؛ و نه تنها، برای کشور و مردم خود، بلکه برای مردم سراسر دنیا نسخه پیچیدن و تعاریف مشخص اجتماعی و سیاسی پدید آوردند. به طور کلی، در مورد قهرمانان فرانسوی و بلژیکی می‌توان چنین گفت، فرانسوی‌ها و بلژیکی‌ها با قهرمانان کمیک- استریپ‌شان زندگی می‌کردند و می‌کنند. این قهرمانان، سال‌ها عمر می‌کنند و جزوی از زندگی مردم جامعه می‌شوند. این یکی از مهم‌ترین موقتیهای دستوارهای است که این آثار بدن دست یافته‌اند.

پی نوشت

¹ Bande dessinée.

^٢ Comic strip.
^٣ سوبر من (Superman)، ١٩٣٨، امریکا، ابرقهرمان تولید شرکت DC.

* پول هاربر (Pearl harbor)، حمله ناگهانی هوایی‌های جنگنده
دشمن را در حوزه جنگ جهاز دوم به بارگاه د. باس، آمریکا د. با. هاب.

^۵ فردوسی با خلق رستم، آرش کمان گیر و... قهرمانانی پدید آورد تا به حفاظت از سوزمین شان مشغول شوند. همچنین، به نقل از منوچهر لک، در زمان جنگ ایران و عراق، شاعران برای تقویت روحیه رزمندانگان به قهرمان پیروی روی اوردن و با روپرکردی تاریخی به اسطوره‌های ملی، دینی و حمامی رجوع کرده و این گونه رفتارهای قهرمانانه و شجاعانه را از رزمندانگان طلب می-
کند.^{۱۳۸۴: ۱۱-۱۲}

برگزیده مقالات علمی
Bécassine.^۶
ولادیمیر پرپوپ (Vladimir PROPP)،^۷ ۱۸۹۵-۱۹۷۰ م.، روسیه،
محقا.^۸

منابع

- احمدی، بابک(۱۳۷۴). *حقیقت و زیبایی: درس‌های فلسفه هنر*. تهران: مرکز.
- اشرف‌آبیانه، شهرام(۱۳۸۳). دلسته مشهورترین خبرنگار دنیا(درباره قصه‌های تن تن و میلو)، *فارابی*، شماره ۵۳، ۵۳-۵۴۶.
- باختین، میخائل(۱۳۸۲). روش‌شناسی برای پژوهش درباره رمان، ترجمه شهناز صاعلی، هنر دینی، شماره ۱۷ و ۱۸، ۲۱۵-۲۲۴.
- حسین‌آبادی، زهرا و فنائی، مهدی(۱۳۹۸). بررسی چگونگی ترویج پاگانیسم در فیلم‌های ابرقهرمانی بهوسیله استریوتاب-سازی از رنگ‌ها(طی سال‌های ۱۹۸۹ تا ۲۰۱۲ با تأکید بر سری فیلم‌های بتمن)، *جلوه هنر*، شماره ۱، ۵۵-۶۲.
- رزاقي، سعيد(۱۳۸۶). راز ماندگاری تن تن، کيهان کاريکاتور، شماره ۱۸۵ و ۱۸۶، ۶۲-۷۴.
- رزاقي، سعيد(۱۳۸۶). اين رومي‌ها ديوانه‌اند، *کيهان کاريکاتور*، شماره ۱۸۷ و ۱۸۸، ۵۲-۵۵.
- رهگذر، رضا(۱۳۸۵). داستان‌ها و افسانه‌های تاریخی مذهبی برای کودکان و نوجوانان(قسمت آخر)، *ادبيات داستاني*. شماره ۱۰، ۷۰-۷۴.
- سيگر، ليندا(۱۳۹۴). *خلق شخصیت‌های ماندگار: راهنمای شخصیت‌پردازی در سینما، تلویزیون و ادبیات داستانی*. ترجمه عباس اکبری، تهران: اميرکبير.
- شجاعی‌طباطبایی، سیدمسعود(۱۳۸۶). تن تن و اسپیرو، حاکمان بی‌رقیب کمیک‌استریپ، *کيهان کاريکاتور*، شماره ۱۸۵ و ۶۸-۷۳.
- لک، منوچهر(۱۳۸۴). درآمدی بر شناخت اسطوره و تبیین، *كارکردهای هویت‌بخش آن در شعر جنگ، مطالعات ملی*. شماره ۲۳، ۶۳-۸۴.
- محمودزه‌ی، موسی(۱۳۹۴). اسطوره‌ی خودمرکزی(با تأکید بر نمونه‌های آن در اساطیر و ادبیات ايران)، *زبان و ادب فارسي*، دوره ۶۸، شماره ۲۲۲، ۱۶۹-۱۸۵.
- ميراحسان، ميراحمد(۱۳۸۱). معنای پنهان قهرمان‌سازی در سینمای غرب، *كتاب ماه هنر*، شماره ۵۱ و ۵۲، ۵۳-۵۸.
- نوروزی، رقیه(۱۳۹۵). نگاهی جامعه‌شناختی به کتاب کودک در «کودک و هژمونی پدرسالارانه»، *تفکر کتاب*، شماره ۱۰، ۲۴۳-۲۵۲.
- References**
- Ahmadi, B. (1996). *Truth & Beauty: Lectures on the Philosophy of Art*, (32nd ed.), Tehran: Nashr-e Markaz (Text in Persian).
- Ashraf abyaneh, Sh. (2004). In Love the World's Most Famous Journalist (About the Stories of Tintin and Milo), *Farabi*, 53, 543-556 (Text in Persian).
- Bakhtin, M. (2003). Methodology for Research on Novels, Translated by Shahnaz Saeli, *Honar-E Dini*, 17 & 18, 215-224 (Text in Persian).
- Brown, A. J. (2001). *Black Superheroes, Milestone Comics and Their Fans*, USA: University Press of Mississippi.
- Hirschberg, J. (2015). *Reflections of Shadow: Creating Memorable Heroes and Villains for Film and TV*, USA: Three Act Partners.
- Hosseiniabadi, Z., Fanaei, M. (2019). A Study of Promotion of Paganism in Superhero Movies

The Methods of Creating Heroes in Bande Dessinées (By Emphasis on Bande Dessinées of France and Belgium)¹

M. Goudarzi²

Y. Emami³

Received: 2019-04-15

Accepted: 2019-11-02

Abstract

Bande dessinée is the name of kind of comic strips which are produced in French language countries like France, Belgium and Switzerland. One of the most important duties of this kind of art is to create heroes and superheroes. In fact, there are different types of methods for producing heroes being used in various countries all over the world like the United States of America, Japan, France, Belgium, etc. The main question of this research is that: What methods do France and Belgium, as the main producers of bande dessinées in the whole world, use to create their own superheroes? And also we ask about the advantages and disadvantages of these methods which the mentioned countries have experienced during the history of bande dessinée production. The goal of this research is to reach to the reasons of success and failures that these countries had in their process of producing bande dessinée and creation of superheroes. The necessity to start this research is to make a good use of others' experiences of this global and successful art and industry in order to utilize these facts in our own local comic strips and national superheroes. In fact, we have not payed attention to comic strip as a kind art and industry as much as the world has payed attention to. One of the reasons that America or France or other countries had been successful in giving a birth to many superheroes of their own during the past century has been using efficiently of comic strip. There have been too many years that we are noticing that our children need an Iranian hero with their national culture but although in all these years we knew what we need, we have not gone through the right way. As a result, we have tried to fulfill this research and reach to an appropriate conclusion by using various theories about the methods of creating heroes and also by studying the famous successful superheroes of French and Belgian comic strips. We chose French and Belgian ones because their superheroes are not really Super. They live like ordinary people in the society. They are not much more than normal people in any ways; neither in their physical manner nor in their appearance, social life, cultural aspects, etc. Therefore, a strong relationship would take place between audiences and these kinds of superheroes. This relationship could give fans an opportunity to be able to trust their heroes and rely on them. The truth is that whenever they can rely on their heroes, they will choose them as a role model in their lives. Also another reason that we picked French and Belgian superheroes not the American ones, is that French language comic strips have been more popular among different generations in Iran. People have read Tintin bande dessinées or Asterix during recent years. The American heroes are popular, too. But the most of the people are familiar with the cinematic version of them and not the comic ones and in order that we are going to find out about the comic methods of creating superheroes and not the cinematic methods, we are not going to mention the American heroes in this research. As a matter of fact, that is the exact reason that we are searching for it; to find a way in creating superheroes to make them trustworthy. The fact is that the main and the most important audiences of these art formats are children and adolescents. The superheroes' responsibility is to make a belief in them called trust. They must trust on their hero. That is the duty of a good hero. Whenever he or she could do this job, we can call him or her a successful superhero; someone whom people can imitate from, someone whom people can ask for their solutions in their common problems, someone who can relief them in difficult situations. That is how a real superhero needs to be; someone who trustable.

Keywords: Bande Dessinée, Comic Strip, Superheroes, France, Belgium.

¹10.22051/jjh.2019.25533.1403

The present paper is extracted from the M.A. Thesis by Y. Emami entitled: "A Review of French-Language Comic Strips".

² Professor of Higher Art Studies, Faculty of Visual Arts, Fine Arts Campus, University of Tehran, Tehran, Iran
mostafagoudarzi@ut.ac.ir

³ Master of Illustration, Fine Arts Campus, University of Tehran, Tehran, Iran (Corresponding Author).
yassamanema@yahoo.com